

[Knud Lind]

me med, at der overhovedet ikke findes noget som helst bevis – der er et dugfrisk bevis fra Holland.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg kender godt undersøgelsen fra Holland.

For det første, som hr. Knud Lind sikkert også har bemærket, baserer statistikken sig på en meget kort periode, altså det er ikke nogen særlig sikker statistik. Og for det andet var der – hvad hr. Knud Lind også er bekendt med, men ikke nævnte – en vældig bastant indsats i form af overvågning fra politiets side i den periode, hvor man satte hastigheden i vejret på de hollandske motorveje.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg i dag har fået at vide, at man i Sverige i denne sommer nedsætter hastigheden på motorvejene til 90 km i timen netop for at forhindre yderligere stigninger i ulykkestallet.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det helt konkrete i denne sag er, at der ligger en fuldstændig dugfrisk undersøgelse fra Holland, som godtgør, at på motorveje med en maksimumhastighed på 120 km i timen sker der færre færdselsuheld, der er færre kvæstede, færre døde. Det er da rigtigt, at der selvfølgelig har været politikontrol, men det er der også herhjemme, og vi har tilkendegivet flere gange, at vi meget gerne så, at den automatiske kontrol blev forbedret, således at man ikke skulle bruge polititjenestefolk til dette arbejde.

Den tidligere ordførers forklaring om, at man nedsætter hastigheden i Sverige, har intet at gøre med den hollandske undersøgelse, der godtgør, at der er tale om færre færdselsuheld.

Helge Adam Møller (KF):

Nogle dage går man på talerstolen med større glæde end andre dage, og i dag kan glæden ligge på et meget lille sted. Den konservative folketingsgruppe kan nemlig ikke – i konsekvens af den parlamentariske situation – stemme for dette lovforslag.

Ved førstebehandling af forslaget i november sidste år redegjorde jeg for vores principielle holdning til at hæve hastighedsgrænsen på motorveje til 120 km i timen. Vi fandt det rigtigt

og tiltrængt. Rigtigt, fordi motorvejene rent teknisk er bygget, så de er langt, langt sikrere end øvrige vejtyper, og tiltrængt, fordi vi fandt, at det var svækkende for retsbevidstheden, for folks accept af lovgivningen, at have en lov, som flertallet af Danmarks bilister ikke finder rimelig og ikke overholder.

Den holdning har vi stadig, og jeg kan tilføje, at holdningen er blevet bestyrket, efter at vi har modtaget de officielle tal fra Holland, hvor man for et år siden, den 1. maj 1988, hævede hastigheden på motorveje fra 100 til 120 km i timen. Man satte hastigheden op på 75 pct. af motorvejsnettet.

Resultaterne fra Holland har været overbevisende. Man har givet bilisterne en mulighed, jeg understreger: en mulighed for at køre 20 km hurtigere, og man har opnået nøjagtig det modsatte af det, de fleste troede. Der er nemlig sket følgende: for det første er gennemsnitshastigheden på alle typer af motorveje i dag lavere, end før man hævede hastigheden. For det andet har man fået færre – 30 pct. færre – dræbte på de hollandske motorveje, efter at man hævede hastighedsgrænsen. For det tredje er antallet af kvæstede, efter at man hævede hastigheden, reduceret med 15 pct. For det fjerde viser rapporten fra det hollandske trafikministerium, at forureningen, efter at hastighedsgrænsen er sat op og gennemsnitshastigheden faldet, årligt er aftaget med 5.000 tons kvælstofilter og 7.500 tons kulilter. Det er da overraskende og overbevisende resultater.

Men disse resultater er desværre kommet så sent, at de ikke har kunnet indgå i Færdselssikkerhedskommissionens overvejelser på de sidste to møder angående effekten, hvis vi her i Danmark hæver hastighedsgrænsen.

Jeg tror, at disse tal, disse erfaringer, disse undersøgelser fra Holland vil medføre en anden og mere nuanceret holdning i Færdselssikkerhedskommissionen, når vi senere skal drøfte det. Det havde derfor været rigtigt og til gavn for forslaget, om vi havde ventet med den endelige stillingtagen for eller imod de 120 km i timen, til kommissionen havde kunnet komme med sin betænkning angående dette. Betænkningen er ikke kommet og kan efter min mening ikke komme, før vi også har drøftet disse nye tal. En betænkning, hvor også disse hollandske erfaringer kunne indgå, tror jeg vil få en anden udformning. Desværre har det ikke været mu-